

129. Hertig Silverdal.

(Visa från Uppland)

"Och kä- ra mi- na hov- män, I stil- len
 E- dert lag, Tills jag får gå i kyr- kan och
 väc- ka upp min far." Min sorg fal- ler vi- da.

2. Och Silverdal han klappar uppå den 11. Herr Silverdal drar gullringar sju av
 mörka grav, Och därur så fick han utav sin fader Och dem vill han giva de vallgossar i
 svar. hand.
3. Vem är som mig väcker allt under 12. »Behållen de gullringar, de pryda e-
 tungan jord, der hand.»
 Att jag ej får vila med fred och med »Väl visa vi Er vägen förutom gull i
 ro? hand.»
4. Jag vill ej Eder väcka, ej er oroa må, 13. »När jag blir kung och herre allt
 Blott att jag får veta, varest brud jag uppå denna ön,
 kan få.» Skall var och en av er bli min ridda-
 re skön.»
5. »En konungadotter, henne skall du få 14. »Vi äro ej vallgossar, fast Eder tyc-
 Men henne skall du söka i tvenne hela kes så,
 år. Vi äro små Guds änglar under him-
 melen den blå.»
6. Med dig skall du taga vårt röda gull- 15. Herr Silverdal han rider upp på ko-
 band, nungens gård,
 Och det skall du giva prinsessan i Och konungens dotter för honom ute
 hand.» står.
7. Och Silverdal sadlade sin gångare grå, 16. »Och hören I skön jungfru, vad jag
 Så rider han sig strax bort från sin Er säga må,
 gård. Säg viljen i bliva min äkta gemål?»
8. Och när som de åren framlidit båda 17. Och inte jag det vill, och inte jag
 tu, det får,
 Så mötte han på vägen de vallgossar Min fader mig bortlovat, när jag var
 sju. tu år.
9. »Och hören I vallgossar, vad jag Er 18. Deu man, som mig skall hava, han
 spörja må, heter Silverdal,
 Vad är det för ett land, jag är kom- Och att jag tar en annan, kan aldrig
 men uppå?» bli tal.»
10. »Det är väl intet land, men det är en 19. Men Silverdal tar fram då det röda
 stor ö, gullband,
 Där unge hertig Silverdal skall få Och giver han det prinsessan i hand.
 sin fästemo.»
20. Prinsessan tog bandet av Silverdals
 hand:
 »Härefter vi knyta ett bättre kärleks-
 band.
 — Min sorg faller vida. —